

Pracovný list č. 3

1. Vyber správnu odpoveď:

Koho vzbudil Pán Izraelitom, keď boli sužovaní Chusanom Rasataim?

A/ Otonoela

B/ Aoda

C/ Samgara

Ako sa volal osloboditeľ spod moci Eglona, Gerov syn?

A/ Eglon

B/ Ehúd

C/ Aod

Prečo Pán nevydal Kanaánske národy do rúk Izraelitov?

A/ aby nimi Pán skúšal Izrael

B/ aby Pán zistil, či Izraeliti budú poslúchať Pána

C/ aby sa Izraeliti naučili obrábať pôdu

Čím zabil Aod Eglona?

A/ mečom na piad' dlhým

B/ krátkou dýkou

C/ dvojsečnou sekerou

Ako podľa poznámky pod čiarou nazýva prorok Malachiáš Edomsko? Územie...

A/ zločinnosti

B/ paliem

C/ prameňov

Kde bývali Kanaánčania, Sidončania a Hevejci?

A/ na Libanonskom pohorí

B/ v juhozápadnej časti Júdskej púšte

C/ na východnom brehu Mŕtveho mora

2. Rady národov – podčiarkni, kto do radu nepatrí:

Národy, medzi ktorými bývali Izraeliti:

Kanaánčania, Hetejci, Moabčania, Amorejčania, Ferezejci, Hevejci, Edomci, Jebuzejci, Peržania

Národy, s ktorými hraničili Moabčania:

Edomci, Amončania, Amalekiti, Rubenovci, Benjamínovci, Gadovci

Národy, ktoré porazili Izrael a zaujali Mesto paliem:

Hevejci, Edomci, Moabčania, Amončania, Jebuzejci, Amalekiti

3. Čísla

Koľko bolo filistínskych vodcov?

Koľko rokov slúžili Izraeliti Chusanovi?

Koľko rokov pokoja bolo po oslobodení Otonielom?

Koľko rokov slúžili Izraeliti Eglonovi?

Koľko Moabčanov pobili Izraeliti s Aodom?

Koľko rokov pokoja bolo po oslobodení Aodom?

Koľko filistíncov pobil Samgar?

4. Vytvor trojice A – B – C; Nájdi súvisiace pojmy

A/ Chusan Rasataim, Otoniel, Ehúd, Kenéz, Eglon, Aod, Amončania

B/ Amalekiti, 18 rokov súženia, Kaleb, Aram Naharajim, 40 rokov pokoja, Gerá, 80 rokov pokoja

C/ Jericho, Benjamín, dvojitá zločinnosť, ľavoruký muž, Júda, 8 rokov súženia, moabský kráľ

5. Pravda – nepravda

Označ výrok P – pravda, N – nepravda a chybu oprav

V tom Aod vystrel pravú ruku, uchoпил meč z ľavého boku a vrazil mu ho do srdca.

Izraelovi synovia slúžili edomskému kráľovi Eglonovi 8 rokov.

Potom Aod vyšiel do zimnej záhrady, zavrel za ním dvere hornej izby a zatiahol petlicu.

Vtedy pobili z Moabčanov na desaťtisíc mužov, všetko silných a udatných mužov; ne utiekol nik.

Vytiahol do boja a Pán dal do jeho ruky Chusana Rasataim, kráľa z Aram Naharajim, a jeho ruka zosilnela proti Chusanovi Rasataim.

„*Izraelovi synovia bývali teda uprostred Kanaánčanov ... A slúžili ich bohom*“ (Sdc 3,4,6). Keď Izraeliti spolu s kanaánskymi manželkami a manželmi prijímali do svojich domov aj ich bohov, začali pomaly prijímať aj zvrátené praktiky, ktoré súviseli s ich kultom. Možno spočiatku ani nemali úmysel stať sa modlármi, ale čoskoro uviazli v pohanskom kulte až „po uši“. Podobné nebezpečenstvo hrozí aj nám v dôvernom styku s tými, ktorí odmietajú Boha. Kontakt s neveriacimi je dôležitý, ale máme prijímať len ich samotných, bez toho, aby sme prijímali ich postoje a správanie. Nesmieme robiť kompromisy, lebo inak miesto toho, aby sme my ich priviedli k Bohu, oni privedú nás k bezbožnosti.

Archeológovia objavili v Izraeli veľa modiel Bála. Ťažko sa nám verí, že Izraeliti mohli vymeniť uctievanie Jahveho za klaňanie sa modlám z dreva, kameňa alebo zo železa. My však robíme to isté, keď dávame Boha na druhé alebo aj nižšie miesto kvôli rôznym veciam či aktivitám. Naše modly nie sú z dreva či kameňa, ale sú rovnako zhubné.

„*Vzbĺkol Pánov hnev proti Izraelitom a predal ich do ruky Chusana Rasataim, kráľa z Aram Naharajim*“ (Sdc 3,8). Zhuba sa na Izrael privalila zo strany, z ktorej to Izraeliti mohli najmenej čakať. O to skôr mohli poznať v tejto sile Božiu ruku a konať pokánie, ale nestalo sa tak – aspoň nie hneď. Ich srdcia boli poznačené neverou a nevera je slepá. Nevera v ničom nevidí Boží prst, skôr len „prirodzený vývoj udalostí“ alebo „náhodu“. Prosme si otvorené oči, oči viery, aby sme dokázali spoznať Boží zásah v našom živote a vyvodiť z toho dôsledky.

„*Tu volali Izraelovi synovia k Pánovi*“ (Sdc 3,15). Kedy? Po osemnásťročnom útlaku. Aké tvrdé je srdce človeka! Iba dlhotrvajúca bieda ho primäje k tomu, aby volal k milosrdnému Bohu o zľutovanie. Prečo nešli k Bohu hneď? Prečo k nemu nevolali po prvej prehratej bitke? Buď si mysleli, že sa tohto jarma zbavia sami, alebo že sa okolnosti stanú priaznivejšími. Je to známka nekajúceho srdca, keď sa človek k Bohu utieka, až keď ostatné prostriedky zlyhajú. Boh sa stal ich poslednou možnosťou, lebo následky ich hriechu ich mrzeli viac, než hriech sám. Snažme sa, aby obrátenie sa k Bohu bolo našou prvou myšlienkou v každej situácii, najmä, keď zhrešíme.

**Ako (pou-) žiť
Knihu sudcov
dnes?**

otázky,

ZAMYSLENIA,

výzvy

na konanie,

PODNETY

pre jednotlivcov

aj na diskusiu

v skupinkách

pripravuje :

Mgr. Andrej Šottník

Boh vzbudzuje Izraelu vysloboditeľa z najmenšieho kmeňa, navyše „zviazaného na pravú ruku“. Tam, kde sa má prejaviť Božia všemohúcnosť, stačia nepatrné prostriedky: kamienok z praku porazí celú vojenskú zbroj silného a skúseného bojovníka; pastierska palica vo vystretej ruke pri Červenom mori zahanbí faraónovo vojsko; hrst múky a trochy oleja živí tri roky vdovu so synom a prorokom. Piatimi chlebmi a dvomi rybami Pán Ježiš nasýti tisíce zástupov. Keď prosíme Boha, buďme naplnení dôverou. On je všemohúci. Ne potrebuje veľké prostriedky. Robí veľa z ničoho.

Aod si zobral iba krátky meč. Aj to je pre nás poučné. Niekedy sa vyhovárame, že máme len malý meč: len trocha vedomostí, len slabú znalosť Božieho slova, len malú výrečnosť. Nevadí. Len prosme Pána, aby pevnil našu dôveru. Aj krátky meč má svoje výhody, ak ho vedie dôvera v Boha. Ak sme plní dôvery, aj nevýhody sa menia vo výhody. V Liste Rimanom čítame: *„Tým, čo milujú Boha, všetko slúži na dobré“* (Rim 8,28).

Hoci Samgar pravdepodobne počul o Aodovi, nesnažil sa kopírovať jeho spôsob boja. Bol originálny, pretože bol nástrojom v Božej ruke – a Boh je vždy originálny. Boh nepozná šablóny ani kópie. Preto ľudia, ktorí sú na ňom najviac závislí (napr. svätci), sú originálni najviac. Ak máme sklony k napodobňovaniu iných, ak sa s nimi porovnávame, je to znak toho, že musíme prehĺbiť svoje spoločnosť s Bohom, aby sme boli viac ovládaní jeho Duchom.

Samgar sa postavil proti Filištíncom s tým, čo mal poruke, s voliarskou palicou. Môžeme si tu sformulovať zásadu: Využi tie prostriedky, ktoré máš, a nečakaj na tie, ktoré nemáš! Keď Boh povolával Mojžiša na jeho veľkú úlohu, pýta sa ho: *„Čo to máš v ruke?“* A Mojžiš odpovedá: *„Palicu“* (por. Ex 4,2). A Bohu to úplne stačilo, aby sa oslávil. Aj Samgarovi stačila voliarska palica. Aj nám stačí to, čo práve máme, ak to s dôverou Bohu vložíme do rúk. A on sa tým oslávi.